

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2017-04-27  
Besvaras senast  
2017-05-03 kl. 10.00

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

**2016/17:1291 Fångslade aktivister på Kuba**

En förhoppning hos Sverige, EU och USA var att man genom att bryta isoleringen med Kuba skulle få landet att gå i en mer demokratisk riktning. Biståndsministern har uttryckt att Kuba genomgår en ”öppning gentemot omvärlden” och att den svenska regeringen tack vare dialogen uppmanat den kubanska att ratificera de grundläggande konventionerna om mänskliga rättigheter (Aftonbladet den 29 september 2016).

Men inget har hänt sedan dess. Regimen fortsätter att förtrycka sina medborgare. Inga reformer har antagits som ens på pappret vittnar om att en kubansk vår kan stå för dörren. Tvärtom lever demokratiaktivisterna på ön under ett fortsatt hårt tryck. Diktaturen framstår starkt inför omvärldens legitimitet och tystnad inför människorättskränkningarna. MR-organisationen Civil Rights Defenders rapporterar att bilden i den kubanska demokratiörelsen i stället är att omvärldens nya relation till den kubanska regeringen har skapats på bekostnad av relationerna till demokratiörelsen.

Detta händer samtidigt som demokratin backar globalt för elfte året i rad. Kränkningar av politiska rättigheter ökar. I sin skrivelse om krympande demokratiskt utrymme från mars i år uttrycker Sida att det finns ”mycket begränsad kunskap om hur effektiva ansträngningarna att genom politisk dialog motverka det krympande utrymmet har varit”. Detta tycker vi liberaler är oroande. Svenska skattepengar ska inte slösas på ineffektivt bistånd, och Sverige som stat ska inte bidra till att ekonomiskt stärka diktaturer. Regeringen har en skyldighet att precisera vilka mål man hoppas kunna nå med sin diplomatiska strategi på Kuba.

Den 18 december 2015 undertecknades en avsiktsförklaring med Kuba, som är giltig i två år. Ett lämpligt mål att ställa upp inför tvåårsdagen är att alla politiska fångar har släppts och att trakasserierna mot demokratiörelsen har upphört. Kan den kubanska regeringen inte visa på några framgångar vad gäller demokratiseringen och MR-respekten är det helt orimligt att förlänga samarbetet. Sverige ska då bryta avsiktsförklaringen.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga statsrådet Isabella Lövin:

Kommer statsrådet att kräva att de fängslade aktivisterna på Kuba släpps?

.....

Birgitta Ohlsson (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors